

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 55 stemte for, 62 imod.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes, idet 53 stemte for, 62 imod.

Ændringsforslag nr. 3-10

forkastedes uden afstemning.

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

26) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 127:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af Europæisk Fælles Akt.
(Fremsat 12/3 86).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 27 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

27) Første behandling af lovforslag nr. L 200:

Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber.

(Fremsat 12/3 86).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Ivar Nørgaard (S):

Da regeringen besluttede at sende denne sag til folkeafstemning, tog socialdemokratiet

det til efterretning, og samtidig gav vi til kende, at vi ville føle os forpligtede af en vejledende folkeafstemning, forstået på den måde, at vedtog befolkningen pakken, så ville socialdemokratiet stemme i overensstemmelse med befolkningens holdning.

Det betyder, at vi vil stemme for både beslutningsforslaget og lovforslaget. Det er konsekvensen af vor holdning, og den står vi naturligvis ved. Men det betyder selvfølgelig ikke, at vi hermed har ændret opfattelse af indholdet i disse to forslag.

Vi mener fortsat, at Danmark ville være betydelig bedre stillet, hvis man havde fået flertal for et nej til pakken. Men nu har vi altså sagt ja, og derfor er vores holdning den, at så vil vi bidrage til sagligt og konstruktivt at få så meget ud af det, som man nu kan, når man får en ordening, der ikke er den ideelle.

Vi vil forsøge at gå i samarbejde med regeringen og de øvrige partier her i folketinget om at afværge de værste følger af disse beslutninger. Det tror vi at vi har en vis mulighed for, hvis der også fra regeringens side er vilje til det, og hvis regeringen vil leve op til en række af de løfter, den gav under debatten om pakken før folkeafstemningen.

Der er to hovedområder, hvor vi gerne vil holde regeringen fast. Det ene er, når det drejer sig om traktaten om det udenrigspolitiske samarbejde. Der vil vi lægge overordentlig megen vægt på, at regeringen efterlever sit eget udsagn om, at man kan fortsætte det nordiske samarbejde, og at man kan udvikle det og udbedre det, selv om man har skrevet under på den traktat, der nu bliver oprettet om udenrigspolitisk samarbejde. Det vil sige, at regeringen nu vil blive fulgt i detaljer i denne sag fra vor side, og jeg tror fra hele befolkningens side. Vi vil nøje følge, hvordan regeringen praktiserer og administrerer det løfte, der er givet, og som regeringen jo også siger den har fået skabt klar forståelse for hos partnerne i EF.

Men hvad der kommer til at optage os noget mere i markedsudvalgsregie og i Romtraktatregie, det er ændringerne i Romtraktaten. Her er det jo navnlig spørgsmålet om, hvordan vi nu skal ændre administrationen i regeringen og i samarbejdet med folketinget, og hvilke procedureregler vi nu skal indføre for at sikre, at den nye administration bliver af en sådan art, at vi undgår at komme ud i